

“We moeten bepalen welke taken niet thuishoren in de private sector”

Nieuws woensdag 31 augustus 2022

De voorbije zomermaanden stonden in het teken van hittegolven, bosbranden en waterschaarste. We kunnen blijkbaar niet ontsnappen aan de gevolgen van de klimaatopwarming. Over enkele maanden komt de winter eraan en zullen we opnieuw de gevolgen voelen van oplopende gas- en elektriciteitsfacturen. Welke rol kunnen de overheid en de openbare diensten spelen om deze evoluties tegen te gaan?

Chris Reniers: **I**Je kan niet ontkennen dat alle overheden **I**Vlaamse, federale, Europese en ook internationale actoren **I** hierin een bijzonder grote verantwoordelijkheid dragen. Het is belangrijk dat ze initiatief nemen en een voorttrekkersrol spelen. Dit wil zeggen dat de politieke overheden de touwtjes in handen nemen om te zorgen voor een voldoende en betaalbare water-, gas- en elektriciteitsvoorziening. Op het vlak van klimaat moeten ze oog hebben voor vergroening en milieubehoud, zonder de bevoorradingszekerheid in het gedrang te laten komen.**I**

Dat klinkt bijna als water en vuur verenigen.

Chris Reniers: **I**Een gemakkelijke oefening is het zeker niet. Belangrijk is dat de overheden op lange termijn plannen, regels opstellen, in controlemechanismen voorzien en ook actief nagaan of de gemaakte afspraken gevolgd worden. Indien niet, moeten ze overgaan tot bestraffing. Dat vraagt uiteraard openbare diensten met voldoende mensen en middelen om de naleving van de regels op een correcte en neutrale manier te controleren. Het kan niet de bedoeling zijn dat private bedrijven die op een bepaalde markt actief zijn zelf de regels opstellen en controleren. Dat zie je bijvoorbeeld bij Fost Plus, een vzw opgericht door de verpakkingsindustrie om de recyclage te overzien. Die wil nu zelf de volledige organisatie, het beheer en de financiering van dit proces op zich nemen, dus uit de handen van de overheid trekken. Dat is een beetje als stropers toelaten de boswachter aan te stellen. Dit is maar één voorbeeld, maar er zijn er tal van andere: sociale dumping, sociale inspectie of fiscaliteit. Allemaal domeinen waarin de overheid haar autoriteit moet kunnen laten gelden.**I**

We staan dus op een kruispunt waarbij we moeten beslissen welke taken toekomen aan de private sector en welke aan de openbare sector?

Chris Reniers: **I**Willen we een correcte en rechtvaardige toepassing van de regels op lange termijn en betaalbaarheid en toegankelijkheid van nutsvoorzieningen voor iedereen, dan moet de overheid met haar openbare diensten haar rol spelen. Het moment is gekomen om een einde te maken aan de verregaande liberalisering en privatiseringen. Al te vaak horen we de liberale mantra dat een bepaalde dienstverlening ‘niet door de overheid moet uitgevoerd worden’ en dat er moet nagedacht worden over de ‘kerntaken van de overheid’. Misschien is het tijd om die redenering om te draaien en te bepalen welke taken eigenlijk niet thuishoren in de private sector.**I**

Vanaf september draait de syndicale machine opnieuw op volle toeren. Welke dossiers zullen dit najaar de meeste aandacht opeisen?

Chris Reniers: ■Eigenlijk zijn het dezelfde dossiers die op de agenda stonden voor de zomer en waarvoor we verscheidene keren actie hebben gevoerd: koopkracht, investeringen in mensen en middelen voor de openbare diensten, waardige pensioenen voor alle ambtenaren en respect voor de syndicale vrijheden. Onze acties daarrond waren zeer duidelijk en succesvol, want we kregen steun van zeer veel mensen. De winter kondigt zich intussen aan als zeer moeilijk voor velen, met torenhoge energieprijzen en voedselprijzen in het vooruitzicht. De onzekerheid leeft bij de burgers. We verwachten duidelijke antwoorden van de verschillende regeringen op onze bekommernissen, maar we hebben helaas nog niet veel garanties gekregen dat er aan onze eisen tegemoet gekomen zal worden. Verdere acties dit najaar zijn dus niet uitgesloten. Sowieso heeft het ABVV op 21 september al een eerste nationale actiedag gepland. Die staat in het teken van meer koopkracht voor werkenden en niet-werkenden. De ACOD sluit zich daarbij aan en blijft intussen druk zetten opdat ook onze eigen eisen, specifiek voor de openbare sector, ingewilligd worden.■